

14 barn föddes i Tåby detta år.
7 pojkar och 7 flickor.

3 äktenskap ingicks och 7 dödsfall inträffade, av vilka döda var 6 stycken minderåriga.

Ännu härjade missväxten och nöden började bli allmän.

Den 25 mars förrättade biskopen Andreas Ol. Rhyzelius **biskposvisitation** i Tåby tillsammans med kontraktprosten Petter Zetterling.

Förts kontrollerades kyrkoböckerna och befanns riktigt förda.

Efter gudstjänsten förhörde biskpoen församlingen hur det andliga förhållandet var i socknen och konstaterade, att församlingen ägde god grund i sin kristendomskunskap.

Efter detta hemförlovades kvinnorna och barnen och sockenmännen framkallades till koret.

Där konstaterades, att förhållandet mellan sockenmännen och kyrkoherden var gott och att katechesförhör och husförhör gjordes i rättan tid.

I samband med detta erinrade biskpoen, att ingen finge komma till nattvarden och han hade otillräcklig kunskap i kristendomen eller förde ett straffbart leverne.

Ingen vidskepelse eller nyhet i annan lära fanns i församlingen.

Barnen informades nu av organistens änka, efter organistens dödsfall.

Dett hade organisten tidigare gjort.

Samtidigt påminde biskopen, att det enligt kyrkolagen ålog kyrkoherden, att låta lära barnen läsa i bok.

Biskopen konstaterade också, att predikoförhören efter gudstjänsten, inte skedde i den utsträckning som det borde.

Av de fattiga fanns 4 stycken i fattigstugan och 2 hemma hos sina anhöriga, som åtnjöt helt bröd och det fanns 6 stycken, som fick halvt bröd.

Biskopen ansåg, att de med halvt bröd skulle fördelas på rotarna och där försörjas.

Kyrkan ansågs vara i gott stånd, men eventuellt var någon tillbyggnad nödig på norra sidan. Detta fick dock bero denna gång.

På kyrkoherdens förslag beslöts, att kyrkklockorna skulle flyttas ur klockstapeln och att byggandet av en tornbyggnad skulle ske, där klockorna sedan skulle upphängas.

Kyrkoherden intygade, att även om rummen i Prästgården var kalla, så underhöll församlingen den tillfredsställande.

För övrigt uppmanade biskpone kyrkovärdarna och klockaren, att ej allenast väl torka och rengöra kyrkans silver, utan även tillse att kyrkokläderna årligen vädrades.

Beträffande den utfattiga och vanvettiga pigan Maria Olofsdotter, som nattetid blivit överförd från Norrköping, att av Tåby församling försörjas, tillskriva borgmästaren i Norrköping.

Tataren Daniel på säteriet Mem, ansåg biskopen, att efter visat förstånd

i vår kristeliga lära, få bevista nattvarden och därefter få gifta sig.

Från **sockenstämmoprotokollen** kan nämnas;

Organisten Sven Persson hade dött den 28 februari, 68 år gammal, och nu gällde det få en ersättare och bestämma hans lön.

På direktörens Knöhlers i Linköping förslag, hade Benjamin Wåhlbom varit i kyrkan och provspelat.

Nu bestämdes, att han skulle antagas fr.o.m. kommande Valborgsmässöhelg. Till hans lön skulle varje gård erlägga 24 öre och varje ryttare, torpare och båtsman 6 öre, allt i kopparmynt.

Kyrkoherden klagade över, att orgelverkets ton och sången icke alltid överensstämde.

Det var så, att klockaren ledde sången vid psalmerna, men då han är ljudsvag och klen, skall i fortsättningen organisten leda sången vid psalmsjungandet.

Bestämdes, mot beslutet vid biskopsvisitationen, att ombyggnaden av tornbyggnaden får vänta, åtminstone detta år.

Från **häradsrättens protokoll** kan detta nämnas:

Drängen Per Månsson i Tåby åtalade bonden Eric Jansson i Tåby, för det han, för åtta dagar sedan, slagit honom på kyrkobacken.

Vid utredningen framkom, att Eric Jansson hade blivit tillsagd, att göra klockaretjänsten under ordinarie klockarens sjukdom och att hålla kyrkogården fri från svinkreatur.

Då hade Per Månsson kommit med en svinflock, för att driva dem den vanliga vägen bredvid kyrkogården.

Tyvärr hade några av svinen brutit sig ur flocken och sprungit in på kyrkogården.

Eric Jansson blev våldsamt arg och gav gossen Per ett slag med handen, så att mössan föll av.

Efter att ett par vittnen hörts, föreslog häradsrätten förlikning mellan parterna och detta godtogs.

Eric Jansson skulle betala Per Månsson 6 daler kopparmynt för det påstådda slagsmålet.

Liksom föregående år var det ett missväxtår.

Syneattester uppvisades från nämndemännen som utvisade bl.a.

Ljunga boställe, som Carl Andersson och profossen Måns Hmamarberg tillsammans brukade var vetet som tunt och gräsigt, att det gav högst 3:de kornet medan rågen ebfanns någorlunda behållen och gav 4:de kornet.

Kornet däremot var dåligt och gav knappt 2:a kornet och blandsåden (havre och korn) gav 6:e kornet.

Häradsrätten fann skäligt, att detta hemmans ränta skulle betalas med 2/3-delar av det normala.

Kavallerireservhemmanet Brunneby visade att det sådda vetet knappast gav utsädet igen, rågen var någorlunda behållen och ansågs till 4:e kornet och kornet så tunt och gräsigt, att det knappt gav 2 1/2:e kornet. Häradsrätten ansåg skäligt, att hemmanet erlade halv rntan emot den normala.

Fristads kavallerireservhemman hade fått vete till högst 1 1/2 gång utsädet, rågen högst 3 1/2 gånger utsädet, kornet högst 2 1/2 gånger utsädet.

Räntan skulle därför vid detta hemman erläggas med hälften av den normala. Liknande var det vid flera gårdar i socknen.

Målet angående det misslyckade äktenskapet mellan Jonas Johansson och Lena Cajsa Sandberg var åter aktuellt.

Det befanns, att ingen ändring skett i förhållandet, trots häradsrätten utslag föregående år.

Jonas hade ganska sällan varit hemma hos hustrun i Brunneby, men aldrig varit hemma hos henne över natten, utan varje natt varit i Fyrby. Inte heller kunde Christina Bengtsdotter bevisa, att hon nekat sonen bo hos sig.

Däremot ansågs Lena Cajsa Sandberg oskyldig till att äktenskapet ej fullföljdes.

Därför dömde häradsrätten, att Jonas Johansson och Christina Bengtsdotter vardera skulle erlægga det åsatta vitet på 25 daler silvermynt och att äktenskapsskillnad skulle anses skett.

Den 4 november detta år hölls ett urtima ting.

Målet gällde kyrkoherden Follén med påstående, att han bedrivit hor med pigan Maja Jönsdotter.

Av någon anledning finns inte detta tingsprotokoll kvar i protokollboken.

Den 17 november 1756 avlämnar Göta hovrätt en utlåtelse över det brottsmål, som dit inlämnats från Björkekinds häradsrätt, men då pigan Maria Jönsdotter nu avflyttat från orten och de vittnen, som åberopades nu var döda, så lät hovrätten bero.